

Διονύσιος Ο Διονύσιος
ὁ δεύτερος ο δεύτερος
εἶχεν εἶχε
τὴν ἀρχὴν τὴν ἐξουσία (του)
εὖ πολύ
μᾶλα καλὰ
περιπεφραγμένην. προστατευμένη.

ἐκέκτητο μὲν Εἶχε στὴν κατοχὴ του
ναῦς πολεμικὰ καράβια
οὐκ ὄχι
ἐλάττους λιγότερα
τῶν τετρακοσίων, (ἄρα περισσότερα) ἀπὸ τετρακόσια,
δύναμιν δὲ καὶ δύναμη
πεζῶν πεζῶν
ἕς μέχρι
δέκα εκατὸ
μυριάδας, χιλιάδες (δέκα δεκάδες χιλιάδες)
ἐννεακισχιλίου δὲ καὶ ἐννέα χιλιάδες
ἵππεϊς. ἵππεις.

Ἡ δὲ πόλις Καὶ ἡ πόλη
τῶν Συρακοσίων τῶν Συρακουσίων
ἐκεκόσμητο εἶχε ἐξοπλισθεῖ
μεγίστοις με πολὺ μεγάλα
λιμέσιν, λιμάνια
καὶ καὶ

ὑψηλότατον πολύ ψηλό
τείχος τείχος
περιεβέβλητο είχε χτιστεί
αὐτῇ. γύρω της.

Εἶχε δὲ Και εἶχε
καὶ και
παμπόλλους πάρα πολλούς
συμμάχους. συμμάχους.

Καὶ ὁ Διονύσιος Και ο Διονύσιος
ἐπιθαρῶν ἔχοντας εμπιστοσύνη
τούτοις σε αυτά,
ᾤετο νόμιζε
κεκτῆσθαι ὅτι ἔχει αποκτήσει
τὴν ἀρχὴν τὴν εξουσία
δεδεμένην δεμένη
ἀδάμαντι. με αδαμάντινα δεσμά
(δηλ. ὅτι ἡ εξουσία του ἦταν πολύ σταθερή).

Ἄλλ' Ἀλλά
οὗτός αὐτός
γε βέβαια
εἶδε εἶδε
καὶ και
τοὺς υἱοὺς τους γιους (του)

ἀποσφαγέντας να σφαγιαζονται
βιαίως βίαια
καὶ και
τάς θυγατέρας τις κόρες (του)
ἀναιρεθείσας. να εκτελούνται.

Οὐδείς δὲ Και κανείς
τῶν ἀπὸ
ἀπ' αὐτοῦ τους δικούς του
ἔτυχεν δεν θάφτηκε
τῆς νομιζομένης ταφῆς· ὅπως ἔπρεπε.

οἱ μὲν γὰρ Γιατί ἄλλοι
κατεκαύθησαν κάηκαν ολοσχερώς
ζῶντες, ἐνῶ ἀκόμη ἦταν ζωντανοί,
οἱ δὲ και ἄλλοι,
κατατμηθέντες ἀφοῦ κατακομματιάστηκαν,
ἐξερρίφησαν ρίχτηκαν ἔξω
ἐς τὴν θάλατταν. στη θάλασσα.

Αὐτὸς δὲ Και ο ἴδιος
κατέστρεψε τελείωσε
τὸν βίον τη ζωὴ του
γηραιὸς γέρος
διάγων ζώντας
ἐν πενίᾳ. μες στη φτώχεια.

Καὶ ἦν Καὶ ἦταν
οὐ τὸ τυχὸν σπουδαῖο
δειγμα παράδειγμα
τοῖς ἀνθρώποις στους ανθρώπους
ἔς σωφροσύνην για τη σωφροσύνη
καὶ καὶ
κόσμον τὴν κόσμια
τρόπου συμπεριφορά
ἢ μεταβολή η μεταβολή
τοῦ Διονυσίου του Διονυσίου
ἔς οὕτω σε τόσο
ταπεινά. ταπεινά (δηλ. ἡ τόσο ταπεινωτικὴ κατάληξη του Διονυσίου).